

עמ"ת 7500/05/17 - ראד עמורי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 7500-05-17 עמורי(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט ד"ר עמי קובו
עוררים	ראד עמורי (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

ב"כ העורר: עו"ד דרויש נאשף

ב"כ המשיבה: עו"ד שרית מרום

החלטה

רקע

1. ערר על החלטת בית-משפט השלום בפתח-תקווה (כב' השופטת אתי כריף), מיום 25.4.17 אשר דחה את בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בעניינו.
2. נגד העורר (הנאשם 1 בכתב האישום), ביחד עם שלושה אחרים, הוגש כתב אישום, אשר מייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה בצוותא (שתי עבירות), גניבה בצוותא (שתי עבירות), פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא והיזק לרכוש במזיד בצוותא.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בין יום 26.11.16 ליום 27.11.16 הגיעו הנאשמים לביתם של המתלוננים, פרצו לבית, ונטלו משם רכוש, לרבות כסף מזומן בסך 6,000 ₪. בהמשך, התפרצו לבית נוסף, וגנבו רכוש, לרבות כסף מזומן בסכום של 2,200 אירו, וכן 4,300 ₪. הנאשמים, שהינם תושבי האזור, הגיעו למבנה ארעי בישוב זמר, ושהו שם כשהרכוש הגנוב באמתחתם.
4. המשיב נעצר עד תום ההליכים. ערר על החלטת המעצר נדחה ביום 14.2.17 בהחלטת כב' השופט אברהם יעקב, סגן הנשיא, אשר קבע כי הראיות נגד העורר "חזקות יותר מאחר ובכיסיו נתפס כסף בהרכב ובסכום התואם את התלונה". עוד קבע כב' השופט יעקב כי לעורר עבר פלילי מכביד הן של שהייה בישראל שלא כחוק, והן ביצוע של עבירות רכוש.
5. הבקשה לעיון חוזר הוגשה על-בסיס הטענה כי בתיק העיקרי הגיעו הנאשמים 2 ו-4 להסדר טיעון עם המשיבה לפיו כתב האישום יתוקן לעבירות של החזקת רכוש חשוד כגנוב ושהייה בלתי חוקית. לטענת ב"כ העורר, כתב האישום נגד העורר והאחרים מבוסס בעיקר על קיומה של חזקה תכופה, כאשר אין מחלוקת כי המבקש, ביחד עם האחרים, נעצרו שעות אחדות לאחר ההתפרצות לשתי

הדירות. לטענת ב"כ העורר יש להורות על שחרור העורר, לאור התיקון לכתב האישום בעניינם של הנאשמים 2 ו-4 ובשל חלוף הזמן.

6. בית-משפט השלום, דחה את הבקשה לעיון חוזר, וקבע כי השינוי האמור בטיעוני ב"כ העורר אינו "כזה דרמטי שיצדיק שחרורו ממעצר באופן שניתן יהיה להסתפק בערבויות כספיות בלבד, וזאת עקב מקום מושבו, שאינו בשטח ישראל".

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ העורר, עו"ד דרויש נאשף, הראייה העיקרית הלכאורית, אשר הייתה קיימת בעניינו של העורר הינה החזקה התכופה בחלק מהרכוש הגנוב. כיום, לאור תיקון כתב האישום בעניינם של המשיבים 2 ו-4 והרשעתם בעבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב, חלף התפרצות, אין אפשרות לייחס לו חזקה תכופה. לטענת ב"כ העורר, אין המדינה רשאית לטעון טענות סותרות בין נאשמים שונים, כך שרק לגבי העורר תטען לחזקה תכופה, במובחן מהנאשמים 2 ו-4. מלבד החזקה התכופה לא קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב. ב"כ העורר טען כי הוגשה עתירה לגילוי ראייה חסויה, כאשר הראייה החסויה הייתה אמורה לסייע לנאשמים 2 ו-4, ובשל כך תיקנה המשיבה את כתב האישום לגבי נאשמים 2 ו-4, אך לא ניתן לייחס משקל לכך שכתב האישום בעניין נאשמים 2 ו-4 תוקן בעקבות ההליך הקשור להסרת החיסיון. עוד טען ב"כ העורר לחלוף הזמן.

8. לטענת ב"כ המשיבה, עו"ד שרית מרום, בעקבות הסדר הטיעון עם הנאשמים 2 ו-4, הראיות לכאורה נגד העורר לא רק שלא נחלשו, אלא אף התחזקו, הואיל והנאשם 2, אשר הודה באשמה, הפך לעד תביעה נגד העורר. הסדר הטיעון עם נאשמים 2 ו-4 נעשה בעקבות עתירה לגילוי ראייה שאליה הצטרפו כל הסניגורים. התשתית הראייתית בתיק לא נפגעה. בכיסו של העורר נתפסו ₪ 4,380 כאשר בהתפרצות השנייה נגנב סכום כמעט זהה של 4,300 ₪. בנוסף, מתחת למזרן שעליו ישן העורר נתפס סך של 2,200 אירו, בדומה לסכום שנגנב, ובשמיכתו נמצא סכום של 6,000 ₪ שנמשך על-ידי אחר מאותו כרטיס אשראי שנגנב. משלא הוכח שינוי דרמטי במצב הראייתי, יש לדחות את הערר.

דין והכרעה

9. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי דין הערר להידחות, וכי לא נפלה שגגה בהחלטת בית-משפט קמא.

10. ראשית, העובדה שהמשיבה הגיעה להסדר טיעון עם הנאשמים 2 ו-4, אינה משליכה על העורר. כאמור לעיל, המשיבה הגיעה להסדר טיעון מקל עם הנאשמים 2 ו-4, לאור הליך של גילוי ראייה חסויה, אשר הוביל את המשיבה לשינוי עמדתה ביחס אליהם, בשים לב לחומר אשר הוצג באותו הליך. אף אם המשיבה התבססה בהחלטתה זו על ראיות שאינן קבילות, אין בכך שום פגם, ואין בכך כדי להשליך על עניינו של העורר. אין בהסדר הטיעון המקל שערכה המשיבה עם הנאשמים 2 ו-4 משום הבעת דעה מצידה שלא קיימת החזקה התכופה בעניינם, אלא רק שלאור האמור בהליך גילוי הראייה החסויה, בחרה המשיבה לשנות את עמדתה כלפיהם לקולה. מדובר בעמדה ראויה של המשיבה, אשר אין בה כדי להשליך על עניינו של העורר, אשר מצבו המשפטי והראייתי שונה. אין המדובר במקרה שבו המדינה "מדברת בשני קולות" הסותרים זה את זה.

11. שנית, התשתית הראייתית נגד העורר נותרה איתנה כשהייתה, ויתכן שאף התחזקה מעת שהנאשם

2 הודה בכתב אישום מתוקן, והפך לעד תביעה. התשתית הראייתית נגד העורר שונה מזו הקיימת נגד הנאשמים האחרים, וזאת בשים לב לכך שחלק מהכסף החשוד כגנוב נתפס בכיסו, ולא רק במקום שבו לכל הנאשמים הייתה גישה אליו. סכומי כסף אחרים החשודים כגנובים נתפסו במזרן שעליו ישן ובשמיכתו. בכך שונה מצבו הראייתי של העורר ממצבם הראייתי של הנאשמים 2 ו-4, באופן אשר מצדיק את ההבחנה ביניהם.

לכך מתווספת הודעתו בחקירה של נאשם 2, אשר טען כי עבד בשוב סמוך, הגיע למבנה ארעי שבו נוהגים ללון שוהים בלתי חוקיים, ורק בהמשך הגיעו למקום העורר ונאשם 3. הנאשם 2 מתאר בהודעתו כי העורר ישב על המזרן שבו מצאו את הכסף וכשהוא קם ראו את הכסף על המיטה. הודעה זו מחזקת במידת מה את התשתית הראייתית נגד העורר אשר הכחיש שהכסף נתפס במיטה שעליה ישב.

12. בנסיבות אלה, איני סבור כי קיימת עילה לעיון חוזר במעצרו העורר. אף חלוף הזמן או נסיבותיו האישיות של העורר אינם מצדיקים היעדרות לערר.

13. למעלה מן הצורך יצוין כי לחובת העורר עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות דומות, אשר אף הוא מוביל למסקנה, אשר אף הוא מוביל למסקנה לפיה אין מקום להיעתר לערר.

14. אשר על-כן, אני דוחה את הערר.

העורר יוותר במעצר עד תום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ז, 21 מאי 2017, בהעדר הצדדים.